

פרק א' - סיפור הבריאה

- (א) בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ:
(ב) והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים:
- (ג) ויאמר אלהים יהי **אור** ויהי אור:
(ד) ויבא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החושך:
(ה) ויבא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד:
- (ו) ויאמר אלהים יהי **רקיע** בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים:
(ז) ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן:
(ח) ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני:
- (ט) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן:
(י) ויקרא אלהים **ליבשה ארץ ולמקנה המים קרא ימים** ויבא אלהים כי טוב:
(יא) ויאמר אלהים תדשא הארץ **דשא עשב מזריע זרע עץ פרי** עשה פרי למיננו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן:
(יב) ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו ויבא אלהים כי טוב:
(יג) ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי:
- (יד) ויאמר אלהים יהי **מאורות** ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאותות ולמועדים ולקמים ושלמים:
(טו) והיו למאורות ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן:
(טז) ויעש אלהים את שני המאורות הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים:
(יז) ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ:
(יח) ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החושך ויבא אלהים כי טוב:
(יט) ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי:
- (כ) ויאמר אלהים ישרצו המים **שרץ נפש חיה ועוף** יעופף על הארץ על פני הרקיע השמים:
(כא) ויבא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו ויבא אלהים כי טוב:
(כב) ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים וקעוף ירב בארץ:
(כג) ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי:
- (כד) ויאמר אלהים תוצא הארץ **נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיית ארץ** למינה ויהי כן:
(כה) ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו ויבא אלהים כי טוב:
(כו) ויאמר אלהים **נעשה אדם** בצלמנו כדמותנו ונרדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ:
(כז) ויבא אלהים את האדם בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם:
(כח) ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ:
(כט) ויאמר אלהים הנה נתתי לכם **את כל עשב זרע זרע** אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע לכם יהיה לאכלה:
(ל) ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן:
(לא) ויבא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאוד ויהי ערב ויהי בקר יום השישי:

10 מאמרות ('בראשית נמי מאמר הוא')

1. אור	'יהי'	'ויהי'	וירא כי טוב	הבדלה וקריאה בשם	
2. רקיע	'יהי'	מעשה ה'	ויהי כן	הבדלה וקריאה בשם	-----
3. ים ויבשה	פניה למים	ויהי כן	-----	הבדלה וקריאה בשם	וירא כי טוב
4. צמחיה	פניה לארץ	ויהי כן	מעשה הארץ	-----	וירא כי טוב
5. מאורות	'יהי'	ויהי כן	מעשה ה'	-----	וירא כי טוב
6. דגה ועוף	פניה למים	-----	בריאית ה' (והמים)	-----	'פרו ורבו'
7. חיה ובהמה	פניה לארץ	ויהי כן	מעשה ה'	-----	וירא כי טוב
8. אדם	'נעשה'	-----	בריאית ה'	-----	'פרו ורבו'
9. אוכל	'הנה נתתי'	ויהי כן	-----	-----	-----

'וירא א' את כל אשר עשה והנה טוב מאד'.

שאלות:

- למה 'וירא כי טוב' על האור, נאמר לפני סוף הפעולה?
- למה על האור אין 'ויהי כן'?
- למה על הרקיע אין 'וירא כי טוב'?
- למה לא כתוב 'ויהי רקיע' כמו שכתוב 'ויהי אור' (שהרי בשניהם נאמר 'ויאמר א' יהי...')?
- למה אין תיאור ביצוע בהקוות המים וחשיפת היבשה ויצירת הימים?
- למה ה'ויהי כן' מהצמחיה והלאה מופיע לפני המעשה?
- לגבי המאורות אותה שאלה כמו ב-4?
- למה במאורות לא כתוב 'ויבדל' אלא 'להבדיל'?
- בבריאית העופות והדגים תיאור הביצוע איננו תואם את הצו. בצו 'שרצו המים' ובביצוע 'ויברא א'...אשר שרצו...?'
- למה אין 'ויהי כן' בבריאית העופות והדגים?
- בבריאית החיה והבהמה תיאור הביצוע איננו תואם את הצו. בצו 'תוצא הארץ' ובביצוע 'ויעש אלקים'?
- מדוע אין פרו ורבו לחיות ולבהמות? [הפרו ורבו לאדם איננו כולל אותם כי כחלק ממנו נאמר לו שהוא ירדה בחית הארץ].
- למה בבריאית האדם אין 'ויהי כן'?
- למה בבריאית האדם יש פרו ורבו?
- למה בבריאית האדם אין 'וירא כי טוב'?
- למה בנתינת המזון אין תיאור ביצוע ואין 'כי טוב'?

סיכום הנמנים:

וירא כי טוב:

- אין ברקיע, באדם ובאוכל.
- באור הוא מופיע לפני המעשה.

ויהי כן:

- אין באור בדגה ועוף ובאדם
- ברקיע לאחר תיאור המעשה ובכל השאר לפני.

תיאום בין הצו לבין הביצוע:

- בהקוות המים ובאוכל אין ביצוע.
- באור: 'יהי' - 'ויהי', ברקיע ובמאורות 'יהי' - 'ויעש אלקים'.
- בדגה ועוף ובחיה והבהמה אין תיאום בין הצו לביצוע: בצו הפניה היא לארץ ולמים ובביצוע א' עושה.

הבדלה וקריאה בשם:

- רק בשלשת הימים הראשונים (בין היבשה לים לא נאמר 'ויבדל' אבל יש קריאה בשם).
- במאורות נאמר 'להבדיל'.

פרו ורבו:

- יש רק באדם ובדגה ועוף.